1954
ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28.

ଜମୁନା ପ୍ରସାଦ ମୁଖାରିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ବନାମ
ଲଛି ରାମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

[ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମେହେର୍ ଚାନ୍ଦ୍ ମହାଜନ୍, ମୁଖାର୍ଜୀଆ,
ଏସ୍. ଆର୍. ଦାସ, ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ ଏବଂ ଗୁଲାମ୍ ହସନ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a)-ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି ଅଧିନିୟମ (1951ର XLIII), ଉପଧାରା 123 (5) ଏବଂ 124 (5)-ସମ୍ବିଧାନକୁ କ୍ଷମତାତୀତ କରେ କି ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ, ଜନପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ (1951ର XLIII)ର ଧାରା 123 (5) ଏବଂ 124 (5) ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a)କୁ କ୍ଷମତାତୀତ କରେ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 1954 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 156 ।

1952 ମସିହାର ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 263 ରେ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଗ୍ୱାଲିୟରର ନିର୍ବାଚନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର 1953 ଡିସେମ୍ବର 24 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଏନ୍. ସି. ଚାଟାର୍ଜୀ,* (ତାଙ୍କ ସହିତ *ଏସ୍. କେ. କପୁର* ଏବଂ *ଗଣପତ ରାୟ*)।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 5ଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରତର ସଲିସିଟର-ଜେନେରାଲ ସି. *କେ. ଡାଫ୍ଟାରୀ* (ତାଙ୍କ ସହିତ *ଏସ୍. ପି. ବର୍ମା*) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରତର ସଲିସିଟର-ଜେନେରାଲ *ସି. କେ. ଡାଫ୍ଟାରୀ* (ତାଙ୍କ ସହିତ *ସି. ପି. ଲାଲ୍*) ।

1954 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ 28 ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଏହା ଗ୍ୱାଲିୟର ନିର୍ବାଚନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ, ଜଣେ ଭୋଟର, ସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ (ଆବେଦନର ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଏବଂ 2) ନିର୍ବାଚନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ହେଉଛି ଭିଲସା, ଯାହା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଏକ ଦ୍ୱୈତ ସଦସ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ । ଆବେଦନକାରୀ ଆବେଦନରେ ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ସପ୍ତମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଲଢୁଥିବା ପରି ମନେହୁଏ କାରଣ ତାଙ୍କର ଏକ ନିବେଦନ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀ (ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଏବଂ 2) ଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣା

କରାଯାଉ । ଆବେଦନକାରୀ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନକୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ସପ୍ତମ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମେ ପ୍ରଥମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସେହି ଅଂଶକୁ ବିଚାର କରିବୁ ଯାହା ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନକୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରେ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 (1ମ ଉତ୍ତରଦାତା) କିଛି ପ୍ରଚାରପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା (a), (b), (c), (e), (f) ଏବଂ (g) ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ବୟାନ ରହିଛି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଷଷ୍ଠ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଆଚରଣକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ଏବଂ ନିର୍ବାଚନରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ଭାବ୍ୟତାକୁ ପକ୍ଷପାତ କରିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଭାବିଚିନ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆକ୍ରମଣ ଷଷ୍ଠ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସାମାଜିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏକ ବିଧିସଙ୍ଗତ ଆକ୍ରମଣ ଥିଲା । ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ଅପିଲ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ କାରଣ ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବେଦନ ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଏହା ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଯେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନ୍ୟାୟିକ ଭାବରେ ଏପରି ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ କି । ଆମେ ଏହି ପ୍ରଚାରପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଆମକୁ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଛୁ ଏବଂ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏପରି ଯାହାର ନ୍ୟାୟିକ ମନୋଯୋଗ ଯଥୋଚିତ ଭାବରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ । ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବେଦନରେ ଏହି ମାମଲାକୁ ପୁନର୍ବାର ପରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଛୁ । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ଏହା ଆମର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ନେଇଯାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମେ କେବଳ ସେତେବେଳେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବୁ ଯେତେବେଳେ କିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଥାଏ ଯାହା ଫଳରେ ନ୍ୟାୟର ଯଥେଷ୍ଟ ଅପପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି । ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1951 ର ଧାରା 123(5) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା (ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଦୁର୍ନୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ।

1954
ଜମୁନା ପ୍ରସାଦ ମୁଖାରିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ. ଲଛି ରାମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷ

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା (ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2) ଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେ ଚମହାର ଭୋଟରମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜାତି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଭୋଟ୍ ଦେବାକୁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ଅଛି । N ଏବଂ O ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚାରପତ୍ରିକାଗୁଡିକ ଏହାର ସନ୍ଦେହର ବାହାରେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା124 (5) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଏକ ଛୋଟ ଧରଣର ଦୁର୍ନୀତି ଗଠନ କରେ ।

ଏହି ଉଭୟ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ ଯଥା ଧାରା 123 (5) ଏବଂ 124 (5), ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a)ର *କ୍ଷମତାତୀତ* କରେ ବୋଲି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 245 (1) ସମ୍ବିଧାନକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଥିବା ଆଇନ ପ୍ରଣୟନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରେ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ଧାରାଗୁଡିକ ନାଗରିକଙ୍କ ବାକ୍ ସ୍ୱାଧୀନତାର ମୌଳିକ ଅଧିକାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରେ । ଏହି ବିବାଦରେ କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଅଟକାଇ ନଥାଏ । ଯଦି ସେ ସଂସଦରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ କେତେକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତି ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବେ ଠିଆ ହେବା ଏବଂ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିବାର ଅଧିକାର ଏକ ସାଧାରଣ ଆଇନ ଅଧିକାର ନୁହେଁ । ଏହା ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିକାର ଏବଂ କେବଳ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏହିପରି ଅଧିକାର ଉପରେ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଅଧ୍ୟାୟର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସଂସଦର ନିର୍ବାଚିତ ସଦସ୍ୟ ହେବାର କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ନିୟମ ବାହାରେ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆକ୍ଷେପିତ ଧାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇବ ନାହିଁ । ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଏହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷମତାଭୁକ୍ତ ।

ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 125 (3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରଚାରପତ୍ର ଏବଂ ଏକ ପ୍ରଚାରଫର୍ଦ୍ଦ ଜାରି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ମୁଦ୍ରାକର ନାମ ନଥିଲା । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଧାରା 100 (2) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନକୁ ବାତିଲ୍ କରେ । ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ ବସ୍ତୁଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଖଣ୍ଡ (b) ହେଉଛି ଏକ ବିକଳ୍ପ ଯାହା ନିଜେ ସ୍ଥିର କରିଥାଏ । କେବଳ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏକ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାକୁ ଏକ ବାସ୍ତବତା ବୋଲି ଜାଣେ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତଦାନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

ଏହାବ୍ୟତୀତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା-2) ଙ୍କ ଦୁର୍ନୀତି, ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳକୁ ବସ୍ତୁତଃ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଛୋଟ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 100ର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି ।

ଉପଧାରା (2) (a), ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଏଠାରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ, ଏପରି ଚାଲିଥାଏ -
"................. ଯଦି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମତ ଦିଅନ୍ତି-

(a) ଯେ କୌଣସି ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କିମ୍ବା ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ ବସ୍ତୁତଃ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି ।

* * *

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନକୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିବେ ।
"

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏକ ସତ୍ୟତା ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ଏକ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ହାସଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଖଣ୍ଡ (a) ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ତିନୋଟି ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼େ, ତେଣୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ତୃତୀୟଟି ଅଧୀନରେ ଆସେ କି ନାହିଁ ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଯେ ଏହି ନିର୍ବାଚନକୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା

1954

ଜମୁନା ପ୍ରସାଦ ମୁଖାରିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ. ଲଛି ରାମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷ

ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀ (ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଏବଂ 2)ଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଏ ।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନର ଉତ୍ତରଦାତା 6 ଏବଂ 7ଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ । ସେମାନେ ଆମ ଆଗରେ 4ର୍ଥ ଏବଂ 5ମ ଉତ୍ତରଦାତା, ରାମସାହାଇ ଏବଂ ସୁନ୍ନୁ ଲାଲ୍ । ଧାରା 101 (b) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ ଥିଲେ । ଏହା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ

"କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କିମ୍ବା ଅବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ବାର ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଭୋଟ ପାଇଁ ...... ଏପରି ଅନ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ବୈଧ ଭୋଟର ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ହାସଲ କରିଥାନ୍ତେ ।"

ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଦୁଇ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଭୋଟ ପାଇଥିଲେ ।

ଜମୁନା ପ୍ରସାଦ ମୁଖାରିଆ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1)	13,669
କେଶବ ଶାସ୍ତ୍ରୀ (ଉତ୍ତରଦାତାସଂଖ୍ୟା 3)	1,999
ଭି. ଏନ୍. ସିଓଦେ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4)	1,350
ରାମ ସାହାଇ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 6)	12,750

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଏବଂ 6 ମଧ୍ୟରେ ଭୋଟ୍ ବ୍ୟବଧାନ ହେଉଛି 919 । ଆମେ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଦାନ ନିକଟତର ଥିଲା । ସେଥିରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ -

ଉତ୍ତରଦାତାସଂଖ୍ୟା 6 ସମ୍ପର୍କରେ ମିଥ୍ୟା ବୟାନର ଅପମାନସୂଚକ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଜାତି ଆଧାରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରି, ଆମ ମନରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ...... ଉତ୍ତରଦାତାସଂଖ୍ୟା 1 .... କେବଳ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କାରଣରୁ ଅଧିକ ଭୋଟ୍ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 6 .... ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବୈଧ ଭୋଟ୍ ର ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ହାସଲ କରିଥାନ୍ତେ । ଆମ ମତରେ ଏହା କେବଳ ଅନୁମାନ ମାତ୍ର ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହେଁ ଯାହା ଉପରେ ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର

କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଭୋଟର ଷଷ୍ଠ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଉପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ସପ୍ତମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଧରଣର ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ସେ ଜଣେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିର ପ୍ରାର୍ଥୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ମତଦାନ ନିମ୍ନମତେ ହୋଇଥିଲା:

ଚତୁର୍ଭୁଜ ଜାତବ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2)	12,452
ହୀରା ଖୁସଲା ଚାମର (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 25)	601
ସୁନ୍ନୁଲାଲ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2)	10,889

ଏଠାରେ, ପୁନର୍ବାର, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ, ଯଦି ସେମାନେ ତାହା କରି ନ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ପଞ୍ଚମ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ବଦଳରେ ୭ମ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତେ ।

ଆମେ ଆଦେଶର ଏହି ଅଂଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଛୁ ।

ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ଯେହେତୁ ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଦୁଇ ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଘୋଷଣାକୁ ବିରୋଧ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଆଦେଶର ସେହି ଅଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହା ସଫଳ ହୋଇଛି ଯାହା ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ସପ୍ତମ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ହେବ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ କରନ୍ତୁ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।